

pokračovanie z druhej strany

Modlitba „Otčenáš“ vnárá svoje korene do konkrétnej reality človeka. Napríklad, vedie nás k prosbe o chlieb, každodenný chlieb – je to žiadosť jednoduchá, avšak nevyhnutná, ktorá hovorí, že viera nie je len akousi „ozdobnou“ vecou, oddelenou od života, ktorá sa ozve až vtedy, keď už boli uspokojené všetky ostatné potreby. Modlitba sa vôbec začína spolu so samotným životom. Ježiš nás učí, že modlitba sa v ľudskom živote nezačína vtedy, keď je žalúdok plný – ale nachádza si miesto všade tam, kde je prítomný človek, akýkoľvek človek, ktorý má hlad, ktorý plače, ktorý bojuje, ktorý trpí a kladie si otázku „prečo“. Našou prvou modlitbou bol v istom zmysle detský plač, ktorý sprevádzal prvý nádech. V tom plači novorodenca bol ohlásený osud celého nášho života: náš neustály hlad, náš neustály smäd, naše hľadanie šťastia.

Ježiš v modlitbe nechce vyhasiť to ľudské, nechce to umŕtvíť. Nechce, aby sme udusili otázky a žiadosti tým, že sa naučíme všetko zniesť. Chce naopak, aby každé utrpenie, každá starosť smerovala rýchlo k nebu a stala sa dialógom.

Mať vieru – ako to povedal istý človek – znamená byť navyknutým volať.

Mali by sme byť všetci ako Bartimej z evanjelia (porov. Mk 10,46-52) – spomeňme si na ten úsek evanjelia, na Bartimeja, Timejovho syna – tento slepý muž žobral pri bráne Jericha. Navôkol seba mal mnoho skvelých ľudí, ktorí ho zahriakovali, aby mlčal: „Buď ticho! Prechádza Pán. Mlč. Nevyrušuj. Učiteľ má veľa práce, nevyrušuj ho. Si na oštaru s tým krikom. Neruš.“ On však na tie rady nepočúval – so svätou neodbytnosťou sa dožadoval, aby sa vo svojom biednom stave konečne mohol stretnúť s Ježišom. A kričal ešte silnejšie! A vychovaní ľudia reagujú: „Prestaň s tým, prosím ťa, veď je tu Učiteľ! Robíš zlý dojem!“ A on kričal, pretože chcel vidieť, chcel byť uzdravený: „Je-

žišu, zmiluj sa nado mnou!“ (v. 47). Ježiš mu prinavracia zrak a hovorí mu: „Tvoja viera ťa uzdravila“ (v. 52), akoby mu vysvetľoval, že tou rozhodujúcou vecou pre jeho uzdravenie bola tá modlitba, to vyzývanie zakričané s vierou, silnejšia než ten „zdravý rozum“ toľkých ľudí, čo ho chceli umlčať. Modlitba nielenže predchádza spásu, ale istým spôsobom ju už obsahuje, pretože oslobodzuje od zúfalstva vlastného tomu, kto neverí vo východisko z mnohých nezniesiteľných situácií.

Iste, veriaci potom cítia aj potrebu chváliť Boha. Evanjelii nám prinášajú jasavé zvolanie, ktoré prepuká z Ježišovho srdca plného vďačného úžasu voči Otcovi (porov. Mt 11,25-27). Prví kresťania dokonca cítili potrebu pridať k textu Otčenáša doxológiu: „Lebo tvoja je moc i sláva naveky“ (Didaché, 8,2).

Ale nikto z nás sa nemusí hlásiť k tej teórii, ktorú ktosi v minulosti presadzoval, že modlitba prosby by mala byť akousi slabou formou viery, zatiaľ čo ozajstnejšou modlitbou by bola čistá chvála, tá, ktorá hľadá Boha bez zafarbenia nejakou žiadosťou. Nie, toto nie je pravda. Prosebná modlitba je autentická! Je spontánna! Je aktom viery v Boha, že je Otec, že je dobrý, že je všemohúci. Je aktom viery vo mne, ktorý som malíčky, hriešnik a núdzny. A preto modlitba prosby, žiadať o niečo, je veľmi vznešená. Boh je Otcom, ktorý má s nami nesmierny súcit a chce, aby sa mu jeho deti prihovárili bez strachu, priamo: „Otče“. Alebo v ťažkostiach: „Pane, čo si mi to len urobil?“ Priamo. Preto mu môžeme povedať všetko, aj tie veci, ktoré v našom živote zostávajú zdeformované a nepochopiteľné. A sľúbil nám, že s nami bude navždy, až do posledného z dní, ktoré prežijeme na tejto zemi. Modlime sa Otčenáš začínajúc takto, jednoducho: „Otče“ alebo „Otecko“. A on nám rozumie a veľmi nás miluje.

(Preklad: Slovenská redakcia VR) -zk, jb-

Farská Rodina

Pre vnútornú potrebu farnosti Spišská Belá
dobrovoľný príspevok 0,10 €

16. Decembra 2018 - 51/2018

PANE, JEŽIŠU, PROSÍM, PREMIEŇAJ MA PODĽA SVOJEJ VÔLE.

povedal: „Nevymáhajte viac, ako vám určili!“ Pýtali sa ho aj vojaci: „A čo máme robiť my?“ Vravel im: „Nikoho netrápajte, nikomu nekrivdite a buďte spokojní so svojím žoldom!“ Ľud žil v očakávaní a všetci si o Jánovi v duchu mysleli, že azda on je Mesiáš. Ale Ján dal odpoveď všetkým: „Ja vás krstím vodou. No prichádza mocnejší, ako som ja. Ja nie som hoden rozviazať mu remienok na obuvi.“

Lk 3,10-15

Keď čítam praktické Jánove usmernenia pre zástupy, ktoré hľadali odpovede na svoje neistoty a otázky, pýtam sa tiež: Pane, čo teda mám ja robiť? Ako mám žiť, aby som nebol hrobárom Tvojej vôle, ale jej radostným a šťastným „vykonávateľom“? Čo mám zmeniť a čo ďalej zveľaďovať? Premýšľam nad Jánovým životom a hľadám v ňom paralelu pre seba. Ján žil v podobne chaotickom a zložitom svete, ako je ten okolo mňa. V duchu si predstavujem, čo by povedal ľuďom dneška a konkrétne mne osobne. Asi celkom to isté ako hovoril zástupom: Kajaňte sa a žite evanjelium (blahozvešť) v každodennom živote. Vianoce sa blížia, Boh mi ponúka možnosť privítať Ježiša s čistým srdcom, aké mal Ján. Dovolím už dnes Ježišovi, aby mi v tichu odpovedal na otázku: Čo mám robiť ja? Venujem mu priestor a čas?

Zástupy sa ho pýtali: „Čo teda máme robiť?“ On im odpovedal: „Kto má dvoje šiat, nech dá tomu, čo nemá nijaké, a kto má, nech urobí podobne!“ Aj mýtnici prišli, aby sa dali pokrstiť, a hovorili mu: „Učiteľ, čo máme robiť?“ On im

Farská rodina vychádza s týždňovou pravidelnosťou, pre vnútornú potrebu farnosti Spišská Belá.

Redakčná rada: ICLic. Jakub Grich (OPraem), Mgr. Martin Schreiner,

Mgr. Marek Suchanovský, Jaroslav Bachleda.

www.rkfarnost.spisskabel.sk mail: fspbela@gmail.com

Kancelária: 052/458 13 86 alebo 0902 591 534

Zamyslenia

Farské oznamy na nasledujúci týždeň

1. **Darovali na kostol v Spišskej Belej:** z krstu Kristíny Pivovaníkovej 20€; rodina Timková 50€. **Pán Boh zaplať!**
2. **Darovali na kostol v Križovej Vsi:** z pohrebu Jozefa Rezničáka 50€. **Pán Boh zaplať!**
3. **Upratovanie kostola v Sp. Belej v piatok 21.12.2018 po sv. omši prosíme - Skupinu č.22 ul. Osloboditeľov:** Bočkovská č.21, Svocáková č. 19, Ovčariková č. 13, Ganzarčíková č. 11, Pisarčíková č. 10, Neupaverová č. 5, Vaverčáková č. 3.
4. **O pomoc pri upratovaní kostola v Križovej Vsi 22.12.2018, prosíme tieto ženy:** Silvia Vengliková č.d.136, Edita Geletková č.d. 137, Anna Geletková č.d. 230, Anna Kubovová, č.d. 140.
5. **eRko: Oznamujeme, že aj cez tieto Vianoce bude v našej farnosti prebiehať koledovanie Dobrej Noviny. V Spišskej Belej sa bude koledovať 26.12.2018 - rodiny, ktoré chcú privítať koledníkov sa môžu zapísať do zošita, ktorý je pri časopisoch. Ďakujeme.**
6. **Ku chorým, ktorí sa nahlásili na sv. zmierenia pred Vianocami, pôjdeme v stredu 19.12.2018 od 8.00 hod.**

SVIATOSŤ ZMIERENIA PRED VIANOCAMI

V Spišskej Belej: Každý deň pol hodinu pred každou sv. omšou.
 piatok (21.12) od 9:00 do 12:00 a od 14:00 do 17:00
V Križovej Vsi štvrtok (20.12) od 11:00 do 12:00
 piatok (21.12) od 16:00 do 17:30
V Strážkach utorok (18.12) od 16:00 do 17:00
V rómskom pastoračnom centre: nedeľa (23.12.) od 17:00 do 18:30

DRUHÁ KATECHÉZA CYKLU „OTČE NÁŠ“: MODLITBA, KTORÁ PROSÍ S DÔVEROU

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!
 Pokračujeme v slede katechéz o „Otčenáši“, ktorý sme začali minulý týždeň. Ježiš kladie na pery svojich učeníkov modlitbu krátku, smelú, pozostávajúcu zo siedmich žiadostí – to číslo v Biblii nie je náhodné,

naznačuje plnosť. Hovorím smelá, pretože keby ju nebol odporučil Ježiš, pravdepodobne nikto z nás – dokonca ani nikto z tých najslávnejších teológov – by sa neodvážil modliť k Bohu takýmto spôsobom. Ježiš totiž pozýva svojich učeníkov, aby sa priblížili k Bohu a s dôverou sa na neho obrátili s niekoľkými prosbami: predovšetkým ohľadom neho a potom aj ohľadom nás. V Otčenáši nie sú predhovory. Všimnite si to – nie sú tu predhovory. Ježiš neučí formuly ako si „nakloniť Pána“, ale naopak, pozýva prosiť ho bez bariér ostychu a strachu. Nehovorí, aby sme sa na Boha obracali osloveniami „Všemohúci“, „Najvyšší“, „Ty, ktorý si od nás natoľko vzdialený, ja som úbožiak“ – Nie, nehovorí takto, ale jednoducho „Otče“, so všetkou jednoduchosťou, tak ako sa deti obracajú na svojho otca. A toto slovo „Otec“ vyjadruje dôvernosť a synovskú dôveru.

pokračovanie na zadnej strane

LITURGICKÝ PREHĽAD			Spišská Belá	Strážky	Križová Ves
PO	17.12.	Pondelok po 3. adventnej nedeli	6:30 18:30		17:30 D
UT	18.12.	Utorok po 3. adventnej nedeli	6:30 18:30	17:00	17:30 K
ST	19.12.	Streda po 3. adventnej nedeli	6:30 18:30		17:30 D
ŠT	20.12.	Štvrtok po 3. adventnej nedeli	6:30 18:30	17:00	12:00
PI	21.12.	Piatok po 3. adventnej nedeli	6:30 18:30 D		17:30
SO	22.12.	Sobota po 3. adventnej nedeli Večerná sv. omša je z nasled. nedele	6:30 18:30		
NE	23.12.	ŠTVRTÁ ADVENTNÁ NEDEĽA	7:30 9:00 10:30 15:00 P 18:30	9:00	10:00 18:30 K

† adorácia K - Kolónia D - detská svätá omša P - pobožnosť F - Fatimská pobožnosť

S - sobáš so sv. omšou so - sobášne obrady

ÚMYSLY SVÄTÝCH OMŠÍ

	SPIŠSKÁ BELÁ:	STRÁŽKY:	KRIŽOVÁ VES:
Po	6.30 18.30 † Ján Šelep (1r.)		ž. Marcela (40r.)
Ut	6.30 18.30 † Ondrej, Paulína a ost. z rod.	† Ján, Anna a František	
St	6.30 18.30 † Ján		† Ján
Št	6.30 18.30 ž. Adam a Patrícia	† Jozefovia	
Pi	6.30 † Mária, Jozef a Ján 18.30 † Milina (1r.)		† Mária a Ján Svitana
So	6.30 † Mária (45r.), Jozef a Ladislav 18.30 ž. Táňa s rod.		
Ne	07.30 † Stanislav, Jozef a Valentín 09.00 ž. Dušan a Maroš 10.30 za veriacich 18.30 † František Bekeš a ost. z rod.	† Mária, Ján, Miloš a Viliam	† Emil